

A Damià Figueras, que havia treballat de ben jove a les plantes embotelladores, la guerra el sorprené a San Pere de Ribes.

manera com haurien anat les coses. Eren uns moments tensos, en què la incertesa i la inestabilitat política entelaven la convivència i posaven al descobert les diferències entre dos sectors que fins aleshores s'havien tolerat amb més o menys fortuna. Els senyors del Casino «Caldense», Pere Quintana, J. Perxachs, Joaquim Barris, Joaquim Mir, Antoni Más, Pere Surroca, Gelabert, Rufi, Soler, exponents d'una espècie d'aristocràcia local, esturats i orgullosos de la seva casta de propietaris o persones de possibles, cada vegada es separaven més dels homes d'idees progressistes i tarannà obert del «Colonial», Antoni Más, Joan Auladell, Francesc

El divuit de juliol, dissabte, molts caldens acudiren a Girona, al mercat. Fou allí, amb el cistell d'aviram per vendre o aguantant les parades, que s'assabentaren que alguna cosa anormal succeïa.

Bassoli, Claudi Alsina, Amadeu Bartumeu, Francesc Surreda, Pere Grau, el ferroviari Poch, Joaquim Aleixandri Babot... entestats a desterrar el passat i treballar en benefici del poble.

El divuit de juliol, dissabte, molts caldens acudiren a Girona, al mercat. Fou allí, amb el cistell d'aviram per vendre o aguantant les para-

des, que s'assabentaren que alguna cosa anormal succeïa. La Concepció Miquel, de Ca l'Artau, fou advertida pel taxista Pere Verdaguer:

—Espavila't si vols tornar amb mi a Caldes, perquè no passarà cap tren.

I en Joan Viñals, a qui el seu pare havia encarregat la compra d'uns pinzells i altre material per a la construc-

ció, escoltava a mitja tarda tot tipus de comentaris per la ciutat:

—Diuem que demà s'aixecaran les guarnicions i que els de Salt ja els esperen.

Al poble, els rumors i les conjectures es feien en veu baixa, darrera les portes, entre la gent de confiança, intentant dilucidar el vertader sentit d'aquell aixecament a l'Àfrica que els queia tan lluny. Només els membres de la Confederació Nacional del Treball, que des del dotze romanien alertats, sabien que dir a Francesc Duaso, l'alcalde d'Esquerra Republicana:

—Ens hem de constituir en Comitè de Milícies per combatre el feixisme i organitzar la defensa des d'ara.